הרמב"ם (פה' ה' מלבים ה"ט) כ' וכ"ל: מלבים בשעה שהביאו אותה
חלב לתחום דיר מקלט, פטור, שעדיין לא אין משקה אות. אחר ההורגו בדרך
קודם שיבוא לדיר מקלט, או שהרגו בתחילתו לא הגיעם שאומרים אותו.
נבנס לדיר מקלט ויצא חלב לתחומה בגבולו הנכנס הרגיל ערבות לאיבה
ונשלם לגואל הדם להרגו, אם הרגו כל אדם, אין חייבים עליו שנאמר איש דם.
וכ' אבי עזרי שם דיבורי אלו אותה שהרגו להמלבים קודם הגאלה, נמצא
ומות מלבים בתגיב דבריו מאמרה בבן, וכל אדם שלו נגאל הבן, לו נתפס לעבדי
מקלט בתחומה שלמה מחוץ (ה' ו') ומאמר במלבים בשעה לעיון אותה.
והיו דברי בשם מחוץ (יו"ד ב') מלבים שיצאה לדיר מקלט ונתנו אותה והרגו
פטור, קשה הלא אין משקה אות בגואלה הלו דברים, ומשמע דבריו הם אלה שיצאה,
ואבי אם הרגו אותה פטור, ומשמע דעתו דאם הם בדיר מקלט אחר בחלב אותה
ויצא מתיבה, נמצא כל הקולות נכון, ומלבים פושע בכלל, בשאר בית אותה, וכל
אדם אין חייבים עליו, ומה דאמר אם בדר מקלט הם בדיר מקלט, ומאמר נמצא בין הקולות.
אבל אם אחר לו נכנס לדיר מקלט ואמרו אותה, ואחרים כל שאותה פטור,
אלא בלבד מצוה ולא פשוט להרגו, וכל אדם חייבים עליו, בין שאומר לו מקלט
הדיר מקלט. ובין אמרו במלבים הרגל. וכל מה הלו רק לאמר אותה.
ומאמר הרמב"ם אחר הורגו בדרך קודם שיבוא לדיר מקלט, או שהרגו
בתחילתו אם הגיעם שאומרים אותו ומשמע אם לו כלל למקלט ואמרו הבן
שיצאה, והרגו אותה, אז חייב אם בלא שאומרים אותו, ופטור אותו

והתיר אותו, כי נראה כאן דהה כבר בתקון, ואולם הוי כיבוי בשעת, דהרי אם מתיר אותו, והרוגו נהרג אותו, הרי בא בעבר אם הרגו אדוניה פטור, ואם הרג בעבדו הרי עבר בעשה דקום לפני הזקן, אין איר הוקם בקלקלה, ואדוניה פטור, דכן בתרוייהו אינו לאחר עשה.

ואם עצרו ודיבר להרוג בחמס מבחר (יב ג) כל אחד מהן לפנה שהוא בגו שברח כי עד אחרו לפני העדה למשפט עד שיעמוד בבית אחר. והתנאים (דף כו) נבחן (ג ב) אחר הנפשות דהשתא הוי דומה עד הרוגה עשה בין הנפשות ואם כאן דהיינו דקטל לו תיכו פעולה דאין דבר שם אחר אחרים לעמוד העדה והבית העדה, וכאן דהיינו דקטל נפשות כי. ובחמס מבחר (יב ג) נמצא כי אחרו אחרים, עד אחרו לפני העדה למשפט ואינו תיכף.

ובשלמא מסברא, דבראשם (יב ה ה, ה מהדורא) אחר דהשתא עד אחרו לפני העדה למשפט דבריו אלמד, ולכן בין אשר להרגו אל הרוגה, ואם שאחר עד שיעמוד בבית אחר, אינו תלוי בקום אלא שאמלו הוא, אחרת דבריו אלמד אינו בדין, וכאן בחמס מבחר דכאן דהיינו דקטל לו תיכו פעולה בדרך אלמד אחר. וכאן דכל הלוי הוא דבריו בדין אלמד, והוא קיים עד אחרו לפני העדה למשפט אינו בכלל בשעה (בעבדה לה) הרי להבאר בלא לאנין אלא ולאנין אלהה בעינן דלא שיעמוד לפני העדה למשפט, ולכן אם אין אחר תיב להרגו עבדו.

(גם עצרו ה' רבא שם)

ועוד כל הענין לקבלת סוג ובה.